

Abalone: Whiskey River – recenze CD

Kapela Abalone existuje 11 let a letos přichází se svým druhým CD natočeným už v listopadu 2019 ve studiu Sklep v Kolině a to samozřejmě v současné sestavě.

Hned když spustila první skladba, vzpomněl jsem si na příhodu banjisty Neda Lubereckého z jakéhosi festivalu v Německu, kde jeho zájem o kvalitní hudbu slyšenou z dále vysvětlil místní pořadatel slovy „Ale to jsou Češi!“. Ano, hned od začátku to pěkně šlape a úvodní sólo Miloše Andrta na mandolínu je prostě výborné, stejně jako rytmus celé kapely. Milošovi na celé desce zdárně sekunduje skvělý Darek Houška na dobro a i banjista Pavel Dočkal odvádí výbornou práci. To vše podpořeno solidním rytmem basy Pepy Plecitého a kytary rodilého Američana Matthew Whittena. Kromě banjisty zpívají všichni, a to i sólově.

Jako zpěváci jsou víceméně rovnocenní, i když nejvíc se mi asi líbí Matthew a to zřejmě proto, že zpívá nejlépe a jeho angličtina je zkrátka nejangličtější a mé choré ucho angličtináře neruší žádný přízvuk. Ne že by ostatní zpívali nějaké nesmysly, angličtina je to správná, jen občas za ucho zatahá nějaké to v, kde by mělo být w atp.. V našich krajích je to ale samozřejmě celkem běžné.

Hudebně by se CD dalo myslím označit za contemporary bluegrass, neboli lidově „kontemporáč“. Mezi autory najdeme Larryho a Wyatta Rice, Tima Staforda, Ronieho Bowmana i Dana Timinskiho, což jsou jistě reprezentanti moderních verzí bluegrassu, ale i řadu dalších autorů. Kapela se o vlastní tvorbu nepokouší. Repertoár je osvěžen čtyřhlasými vokálními a capella skladbami, které jsou většinou pěvecky velmi dobré a příjemně doplňují bluegrassový materiál. Za omyl bych osobně považoval zařazení čtyřhlasé verze skladby „Závora dům tvůj chrání“, kterou u nás proslavil Waldemar Matuška. Ani tak kvůli českému textu Ivo Fišera, ale protože na mě působí jako z desky Spirituál Kvintetu, kde se dr. Tichota věnoval středověkému materiálu. Zažil jsem její zařazení i naživo a měl jsem náhle pocit, že jednoduše nastoupila úplně jiná kapela.

Obalu dominuje kresba řeky plné whisky od Kryštofa Veise, na jejímž břehu najdete po troše hledání bluegrassové hudebníky a v řece plovoucí nástroje. Text na bookletu by mohli jít trochu lépe přečíst, ale to je opravdu drobnost.

Jak už jsem psal v úvodu, celkově je deska výborná, hochům to šlape a aranže jsou promyšlené a velmi slušně zahrané. Abalonu stačí jenom popřát, aby jeho členům vydrželo nadšení. To s nimi budou bezpochyby sdílet jejich fanoušci, protože CD jim zprostředkuje domácí poslech této i naživo výborně hrající kapely.

Petr Brandejs